

Politisk Program 2016

Udkast – Afstemning om programmet finder sted til Landmødet

Europæisk Ungdom søger aktivt at engagere sig i den europapolitiske debat, fordi vi grundlæggende tror på, at kvalificeret og inkluderende diskussion er vejen frem til de bedste politiske løsninger. I 2016 vil vi i vores politiske arbejde sætte fokus på nedenstående fire temaer, om end vi naturligvis også vil engagere os i mange andre problemstillinger af både aktuel og tidsløs karakter.

1 EUROPAS FLYGTNINGEUDFORDRINGER SKAL LØSES I FÆLLESSKAB

Europas lande – herunder Danmark – oplevede i 2015 en markant stigning i ankomsten af flygtninge fra lande i Nordafrika og Mellemøsten. Dette har udløst en lang række topmøder, et utal af uhensigtsmæssige politiske reaktioner og en særdeles ophedet debat. I debattens hede er der særligt to elementer, som vi i Europæisk Ungdom mener, er blevet stærkt forvrænget: For det første, at det er flygtningene i sig selv, der er den primære årsag til "problemet", og for det andet, at EU ikke er i stand til at løse disse udfordringer i fællesskab.

Årsagen til de enorme flygtningestrømme, som ikke kun har påvirket EU's medlemslande, men også langt mindre stabile og velstående stater i Mellemøsten, er først og fremmest borgerkrigen i Syrien. Mere end 250.000 mennesker har mistet livet i den blodige konflikt, og krigen mellem Assad-regimet, diverse oprørsgrupper, Islamisk Stat og tredjelande som Rusland har drevet over 11 millioner mennesker fra deres hjem. Den katastrofale situation viser med al tydelighed, at Vesten og EU ikke kan lukke sig om sig selv og fraskrive sig ethvert ansvar for konflikter i andre dele af verden. Det er ikke forsvarligt i humanitær forstand, og som presset på både eksterne og interne grænser eksemplificerer, så er det heller ikke i Europas mere snævre interesse.

Europæisk Ungdom går derfor ind for et langt større, fælleseuropæisk udenrigspolitisk engagement i EU's naboregioner. Kapacitetsopbygning, økonomisk og administrativ støtte – såvel som, om nødvendigt, militær tilstedeværelse, skal være værktøjer, som Europas ledere i langt større grad tager i brug, når konflikter (som den i Syrien) blusser op, eller når statsapparater falder fra hinanden (som i Libyen). Intet enkeltland i EU har de nødvendige ressourcer til at skabe fred eller hjælpe med statsopbygning i disse krigshærgede lande. Der er behov for fælles indsats og pooling af de enkelte medlemslandes ressourcer. Derved kan EU medvirke til fred, stabilitet, opretholdelse af menneskerettighederne, samt økonomisk vækst i Unionens nærrområder. Denne form for sammenhold og lederskab i svære tider bør ses som en pligt for EU's medlemsstater - af både værdimæssige og rationelle hensyn.

Hvad den indeværende flygtningesituation angår, så er Europæisk Ungdom heller ikke i tvivl om, at løsninger skal findes i fællesskab. Selv kritiske iagttagere af EU påpeger, at institutionerne i Bruxelles bør handle over for problemer af grænseoverskridende karakter. Flygtningestrømme er i sigens natur sådanne problemer. EU's lande har tyet til egenhændige handlinger såsom grænselukninger, grænsekontrol og grænsemure. Det kan være, at disse midler skaber en illusion af succes, men på det lange – og kollektive – plan er de nytteløse. Presset er fortsat det samme, og sådanne "beggar-thy-neighbour" politikker er ikke blot ineffektive – de er aktivt eroderende i forhold til kernen af det europæiske projekt. Lige som fortidens gensidige devalueringer er gensidige grænselukninger ikke løsninger – men blot acceleratorer for de negative konsekvenser af Europas flygtningeudfordring. Europæisk Ungdom holder fast i, at løsninger på disse fælles problemer skal findes i

fællesskab. Helt konkret kræver det blandt andet en styrket indsats for allokering af flygtninge til hele Unionen, mere koordineret og effektiv håndtering af asylansøgningsproceduren og fælles indsats i forhold til logistiske og økonomiske udfordringer, hvad transport, husly og basale behov for flygtninge angår. Derudover kræver det et stærkere juridisk og institutionelt grundlag for en fælleseuropæisk flygtningepolitik. Dette forudsætter i Europæisk Ungdoms øjne en revision af Dublin-forordningen og etableringen af et fælleseuropæisk grænseagentur. Det er hverken realistisk eller solidarisk at forvente, at EU's frontlande i Middelhavet på egen hånd skal håndtere registrering og evt. afvisning af asylansøgere. Det kræver flere ressourcer og en indsats fra alle EU's medlemslande. Uden en solid og effektiv kontrol af de ydre grænser, vil Schengen-samarbejdet fortsat være truet, og incitamentet til egenhændige og kontraproduktive politikker fra de enkelte medlemslande vokse.

2 VI SKAL VÆRNE OM DEN FRIE BEVÆGELIGHED I EU

I forbindelse med Schengens præsentede udfordringer er det essentielt at værne om den frie bevægelighed i EU. Den pasfrie zone har ikke blot gavnet EU's virksomheder, arbejdstagere og turister – det er også et stærkt symbol på det europæiske samarbejde, og på EU's kapacitet til at transformere normerne inden for international politik. Gennem tillid og samarbejde har de enkelte medlemsstater indvilliget i at gøre EU's interne grænser gennemsigtige – til fælles gavn for både velstand, tryghed og mobilitet. Vi skal holde fast i denne tillid og i dette samarbejde og søge fælles løsninger på de udfordringer, der uundgåeligt finder sted. I modsat fald er der en reel fare for, at selve den tråd, der holder fast i den Europæiske Union kan blive revlet op. En sådan tilbagegang ville være et historisk fejltrin af dimensioner.

Som nævnt ovenfor mener Europæisk Ungdom, at EU's medlemsstater bør samarbejde om kontrollen af EU's ydre grænser – og ikke opgive på forhånd og genindføre fortidens paskontrol og mistillid. Også i forhold til arbejdstageres frie bevægeligheder – og lige rettigheder – bør medlemslandene søge at arbejde igennem EU's institutionelle system – og ikke ved siden af det. De seneste forhandlinger mellem EU og Storbritannien viser, at der er mulighed for fælles løsninger – også på så politisk giftige spørgsmål som velfærdsydelse og børnechecks. Danske politikere bør altid søge løsninger gennem EU-systemet, når de støder på problemer – snarere end gøre det europæiske samarbejde for evindelig syndebug. Intet politisk system er perfekt i sig selv – og det er kun naturligt, at forskellige velfærdsmodeller og arbejdskraftens uhindrede mobilitet præsenterer udfordringer. Europæisk Ungdom er dog ikke i tvivl om, at samarbejde og fælles løsninger fortsat er vejen frem – fordi gevinsterne ved det indre marked og de fire friheder er kolossale. Dette angår både kolde, økonomiske fordele – men også de gevinster, vi som unge kan opnå ved frit at studere, rejse, og arbejde i EU's brogede og mangefarvede medlemskreds. Gensidighed og samarbejde er det europæiske projekts bærende principper – og ikke ensretning og centralisering, som mange kritikere hårdnakket påstår.

3 STORBRITANNIEN SKAL FORTSAT VÆRE MEDLEM AF EU

Med til EU's mangfoldighed hører også den tørre humor, den spejlvendte kørsel og de skøre måleenheder i Storbritannien. Europæisk Ungdom har den holdning, at fortsat britisk medlemskab af EU er til fordel for både Det Forenede Kongerige – og for resten af EU. Storbritannien er ikke blot EU's tredjestørste økonomi. Landet har fortsat enorme diplomatiske, militære og kulturelle kompetencer. I en verden, hvor EU i større grad bør spille en samlet rolle på den udenrigspolitiske scene – snare end lukke sig om sig selv – har vi brug for Storbritanniens stærke internationale rolle og kapabiliteter. På det mere lavpraktiske og konkrete plan bidrager UK også med uvurderlig forskning og innovation, som er en essentiel del af Europas fremadrettede

økonomiske udvikling. Med nogle af Unionens bedste universiteter ville det ligeledes være en skam for Danmarks studerende, hvis Storbritannien forlod Erasmus-samarbejdet, som gør praktikophold og udvekslinger langt lettere for alle parter.

Et tilfælde af "Brexit" vil være problematisk på mange områder. For det først er det uklart, hvilket alternativ briterne i så fald får tilbudt – og selv ønsker. Erhvervslivet vil formentlig kræve fortsat medlemskab af Europas indre marked, men vil man så gå med til en norsk form for "faxdemokrati", og vil det overhovedet være en mulighed? Vil det mere pro-europæiske Skotland kræve en ny folkeafstemning om selvstændighed? Der er utroligt mange ubesvarede spørgsmål, som kan resultere i kriser af både politisk, økonomisk og international karakter. Det er ikke en sti, Europæisk Ungdom ønsker at se betrådt. En britisk exit fra EU vil desuden hælde ild på bålet hos andre landes stærkt EU-kritiske partier, herunder i Danmark. EU har i disse år brug for stærkere sammenhold og samarbejde, snarere end bevægelser i modsat retning. Vi anser Storbritannien som en vigtig partner i forhold til EU's politiske udfordringer. Derfor vil vi kæmpe for fortsat britisk medlemskab af Unionen.

4 STYRKET EUROPÆISK INDSATS I UKRAINE

Ukraine er gledet i baggrunden af den europapolitiske dagsorden. Europæisk Ungdom er imidlertid af den overbevisning, at Ukraine på mange måder er lakmusprøven for EU's kapacitet til fælles handling på det udenrigspolitiske område. Den sammenhold, EU's medlemslande har udvist i forhold til sanktionerne i Rusland på baggrund af stormagtens rolle i konflikten, er rosværdig. Der skal dog langt mere til for at sikre stabilitet, velstand og demokratisering i Ukraine.

Europæisk Ungdom mener, at vi i EU har et særligt ansvar for en langt stærkere indsats i forhold til Ukraine. Det blå flag med de tolv gule stjerner var et symbol for en lysere fremtid, da titusindvis af ukrainere demonstrerede på gaderne i Kiev i vinteren 2013-2014. Det var en tapper beslutning at dreje væk fra korruption, klientelisme og russisk dominans, men Ukraines reformvillige kræfter kan ikke klare transformationen på egen hånd. EU bør bistå disse demokratiserende og liberaliserende kræfter med langt større økonomisk, politisk og administrativ bistand. Det skal være tydeligt, at EU aktivt engagerer sig i opbygningen af et stærkere, friere og mere demokratisk Ukraine. Hvis vi svigter det ukrainske folk i denne svære, men afgørende periode, vil det ikke blot svække EU's image i regionen. Det kan potentielt medføre en yderligere destabilisering af det store land mellem EU på den ene side og Rusland på den anden. Uden en stærk, EU-støttet og reformvillig regering i Kiev, kan landet let falde fra hinanden. Dette vil enten skabe grobund for fornyet autoritært styre (med retningsangivelse fra Moskva) – eller genantænde en borgerkrig, der vil få katastrofale konsekvenser for millioner af ukrainere – og føre til nye problemer for EU i form af flygtninge, en destabiliseret østlig grænse og potentiel konflikt med russisk-sindede tropper. Sådanne scenarier skal undgås for enhver pris. EU's ledere bør derfor investere tid, ressourcer og politisk kapital for at støtte Ukraine i landets vakkelvorne rejse mod europæisering, markedsøkonomi og demokrati.